

O týden později se chtít nechtít musíme zabývat praktickými a organizačními záležitostmi, dělíme pádla a vesty na výpravu. Nakonec hrajeme Bermudský čtverec (máme 4 družiny, tak se trojúhelník nehodí...). V rozích máme Maru, Bambuli, Brzdíčku a Jiskráče. Břeptě se podařilo vyfotit Maru a v poli nakonec zůstali Kuba a Tarzan.

• VÝPRAVA NA JIZERU [12. – 13. 6. 2021]

Sraz na nádraží. Vlakem svížíme do Turnova, Honza a Brzdou jedou s naloženou dodávkou po silnici. Měli bychom vyrazit z turnovského Ostrova, vše je domluvené s Motejlem. Kluci už by tam na nás měli čekat, tak z nádraží vyrazíme svižně. Jenom jsme cestou neodolali jahodám vystaveným před krámkem vjetnamského obchodníka a jeden košík jsme pro Piškoty zakoupili.

Na Ostrově nikdo. Jenom Motej a pár místních. Svačíme, dáváme si jahody. Motej zhodnotil skladbu našeho oddílu: „Taky máte skoro samý holky. Kluci koukaj do počítače a holky skautujou. Za nás bylo holek jenom pár...“ Jako kdyby tím předznamenal ducha, ve kterém se potom z pohledu vliče nesl zbytek výpravy.

Je nám divné, kde se ztratili kluci s loděma. Po krátkém telefonátu máme jasno. Řečeno s klasičkem, u dodávky došlo „k malé závadě na chladícím zařízení“. Když z vozidla přestala stříkat a vytékat kapalina, zařídil Brzda bryskně přepřah a odtah, ale nějakou tu chvíli to přece jen zabralo.

Tak si krátíme čekání svižnými štafetovými závody mezi vličky a žabkami, cenou je zbytek jahod. Na tomto místě by bylo hezké umístit přehlednou tabulku s výsledky. Nemá to ale cenu, protože děvčata všechno vyhrála. S velkým náskokem. Kluci se jenom divili, jak je to možné. Ale holky, jak viděly košík s jahodami, byly úplně k neudržení. Bambule svými výkřiky ZA JAHODY! nakazila úplně všechny žabky a odrovnala nepřítel... Tak snad jenom v čem jsme soutěžili: přelézání uzlovačky s uvázáním lodní smyčky a během pozadu, kotmelce, skákání přes švihadlo, hod tenisákem na koš, přetahování uzlovačkami svázanými rybářskou spojkou. Ta se při přetahování pěkně utáhla, takže když konečně dorazili kluci s loděma, Ollie a dalším řidičem, zastihli nás s lvčou, jak povolujeme úžasné utažené uzlovačky.

Je skoro poledne, rychle obědváme, holky se dělí o vyhrané jahody, převlékáme se na vodu. Děkujeme zachráncům, věnujeme jim košík od jahod. Ve 12:10 vyrážíme na vodu. První posádka se cvakla hned pod mostem, když přetraverzovala řeku, ve 12:49. Lumík s Brzdíčkou. A hned taky pěkně otočili loď zase zpátky dnem dolů. No nic, budeme muset někdy na Podlázkách udělat instruktáž, jak se zachraňuje cvaknutá C2.

Je hezky, v dálce sice straší nějaká bouřka, ale nám se zatím vyhýbá. Tady nahoře řeka ještě celkem teče, takže ve 13:50 překonáváme jez v Přepeřích, v půl čtvrté máme za sebou Svijany, přetáhli jsme pod jezu. Kolem čtvrté už u Loukova Bodlák napichuje u ohně svůj delikátní superšpíz, my ostatní pečeme buřty. Fretka sem přivezl Maru a zprávy z pěší výpravy velkého oddílu do Českého středohoří. Maru plná sil vnesla do naší pokojné a klidné plavby prvek neklidu a napětí. Cákání, poštuchování, je veselo. Jenom se začíná připozdívat, zvedá se vítr a jdou mraky. Ale zatím neprší. Tak radši posádky trochu uklidíme, přece jenom jedno cvaknutí pro dnešek stačilo. Jez v Březině překonáváme rychlostí blesku.

Cestou pozorujeme místní faunu, slyšeli jsme kukačku (tedy kukačáka), viděli jsme volavky, čápy, kachny. Taky labuť, která před námi nejdřív popolétávala dopředu, potom se ale nechala předjet, aby okamžitě zase přelétla těsně nad našimi hlavami zpět do čela. Je to opravdu velký pták, když vám letí půl metru nad hlavou.

Abychom zrychlili postup, tak cestou závodíme, kdo bude první u Honzy, který zrovna jede v čele. V 19:38 odjíždíme od jezu v Hněvousicích. Kluci přehazují loď přes jez a my je s lvčou dole mezi mrtvými rybami chytáme. Je to rychlé.

Od jezu jdeme vedle lodí, je tady málo vody. Skoro všechna teče náhonem. Před osmou vplouváme do pískovny. Nejlepší místo k výstupu je u zaparkovaného bagru. Na březích jsou krásné rozkvetlé vzrostlé kopretinové louky. To bude něco pro alergiky. Ilkka už teď pro červené oči skoro nevidí a to je vybaven léky, které užívá dle pokynů. Vítr fouká, ale aspoň rozfoukal mraky. Přijel se na nás podívat Všeťa.

Stavění přístřešků, vaření na nových oddílových vařičích v nových oddílových kotlících... Vše trénink na expedici! Potom už se setmělo, tak zalézáme do spacáků.

KID DNE:
„Docela hezký místo! Teda až na ten bagr.“
/Eliáš/

Piškotí rok v číslech /2020 – 2021/

celoroční bodování

1.	Smajlík	1082
2.	Bára	1070
3.	Bambule	1058
4.	Šnelly	1044
5.	Anika	992
6.	Terka	959
7.	Maru	929
8.	Teri	905
9.	Kláďa	870
10.	Venda (Modrák)	829
11.	Orobinka	789
12.	Berča	788
13.	Meggie	766
14.	Jáďa	763
15.	Elinka	761
16.	Jiskráč	760
17.	Brepta	663
18.	Eliáš	599
19.	Zubr	568
20.	Brzdíčka	547
21.	Mýval	545
22.	Kuba	535
23.	Matěj	517
24.	Tarzan	512
25.	Lumík	509
26.	Ilkka	490
27.	Štípač	487
28.	Bodlák	452
29.	Terča	97

pořadí družin

1.	CHOBOTNICE	Ø 887
2.	BOBŘICE	Ø 841
3.	RACCI	Ø 570
4.	ŽRALOCI	Ø 480

Vzhledem k tomu, že ti Piškoti, kteří už byli jednou nohou ve velkém oddíle, absolvovali letní expedici s ním, **není v celoročním bodování jednotlivců ani družin expedice započítána.**

Do ujetých a ušlapaných kilometrů jsme ovšem expedici přičítali, protože Piškoti na ní podali výborný výkon a bylo by škoda to nezaznamenat. Navíc nám expedice hodně vylepšuje statistiku, která je silně ovlivněná covidovými omezeními...

po vodě jsme ujeli... **...83 km**

(o 3 km více než loni 😊)

po svých ušlapali... **...113 km**

(o 32 km více než loni 😊)

na běžkách naběhali... **...0 km**

(o 20 km méně než loni 😞)

a v „karanténě“ strávili... **...179 dní**

(o 117 více než loni 😞😞)

